

Ольга ЗИКОВА,
заступниця Міністра фінансів України,
кандидатка економічних наук

10 РОКІВ З ІНСТИТУТОМ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН

Спогади. Хіба не єдине, що з тобою завжди, що оживає, стає відчутним, образно — абсолютно явним.

Спогади. Мов м'яка ковдра — закуталась. Тепло. Світло. Усмішка змінює обличчя.

Спогади. Пам'ять про інститут тривалістю в 10 років.

Вересень.

Потираю руки — хвилювання. Мамин голос: «Сьогодні гарний день — насолодися». Багато нових облич — незвично. Батьки тримають камери, всі хочуть зайняти вдалі місця в аудиторії: зафільмувати вручення студентського квитка завдання не з простих і таких важливих. Дещо розгублено розглядаю всіх. Але в мить бачу свою сім'ю — стає спокійніше.

До аудиторії заходить Антон Сергійович Філіпенко — розпочинаємо.

Спогади. Заплющую очі — чую його голос: «Зикова Ольга Ігорівна». Тато тоді зробив світлину як беру до рук студентський квиток; Антон Сергійович усміхнений, як і я. На світліні видно більшість моїх однокурсників — це члени моєї студентської сім'ї на тривалі роки.

Схвильовано.

Лютий.

Темно. На годиннику трохи за сьому. Морозно, сніг скрипить під ногами. Ліхтарі вказують дорогу до сходів в інститут, який ще, здається, спить. Але йдеш. Ні, біжиш, бо це особливе заняття. Для ранніх пташок. Так Гон

Олександр Мойсейович називав свій авторський курс з синхронного перекладу. Синхронний переклад засідання британського парламенту, з ним, здається, втрачаєш віру в те, що вчиш англійську половину свідомого життя. В цих заняттях — вищий пілотаж, весь смак двох мов — рідної та англійської, абсолютна безбар'єрність свідомості.

Захопливо.

Квітень.

Запізnilась. Ніби-то, на перший погляд, звична справа. Але не у випадку занять з Климуком Тарасом Миколайовичем. Запізнення має стати пам'ятним для тебе і для всіх, хто став його свідком. Чекаю на вирок. Винахідливість Тараса Миколайовича не мала меж. За запізнення маю вивчити пісню. Якщо читач думає, що це було на межі з жартом, то мушу розчарувати — невиконання творчого завдання могло спричинити нескладений залік. Мала тиждень. Провела його в компанії Вітні Г'юстон та Енріке Іглесіаса з піснею «Could I have this kiss forever». Виступ перед групою закарбувався дуже яскравим спогадом.

Ейфорійно.

Серпень.

Списки. З року в рік списки набували нової ваги: вступ до інституту, розподіл на групи за мовами, бали за іспити. За 10 років мого життя в інституті списків було чимало, і щоразу здавалось, що сакральньо-доленосний рядок з твоїм прізвищем визначає твій майбутній шлях. Так і було.

Список результатів іспитів на магістратуру у кафедра міжнародних фінансів, на чолі з Олександром Ігоровичем Рогачем, стає для мене другим домом. Магістерська дипломна робота, аспірантура, викладання — окреме маленьке життя. І таки сакральньо-доленосним став той список. На кафедрі я чітко зрозуміла, яка сфера для мене є професійно цікавою і вагомою.

Натхненно.

Жовтень.

Зала засідань Вченої ради активно наповнюється. Виходжу на хвилину в коридор вхопити ковток повітря. Біля мене мій науковий керівник Оксана Володимирівна Сніжко. «Олю, Ви готові». Цим словам передували сотні годин спільної кропіткої роботи: обговорення, дискусії, спрямування, переконання. Я була готова. Увінчати десятилітнє життя в інституті потрібно чимось знаковим, чому б не днем захисту кандидатської дисертації?

Спогади. Заплющую очі — чую: «Висновок спеціалізованої вченої ради приймається одноголосно». Вдалось.

Фундаментально.

Радісно.

Хіба ж можеш викласти все на кількох аркушах? В пам'яті тисячі карток-спогадів, що змінюються роками, порами року, емоціями.

За вікном травень. У країні війна. Щодня я в перемовинах з міжнародними партнерами, урядами країн світу, міжнародними фінансовими організаціями. Стоїмо. І встоїмо. Ніхто не забере в нас нашу історію, сьогодні, майбутнє.

Щемко.

Olha ZYKOVA,
Deputy Minister of Finance of Ukraine,
PhD in Economics

10 YEARS WITH THE INSTITUTE OF INTERNATIONAL RELATIONS

Abstract. The memoirs reveal the author's first impressions of studying, experiences and vivid memories in a literary style. The emphasis lies on specific and foundational training in the English language, received through the author's simultaneous interpretation course by Oleksandr Hon. Additionally, she mentioned Taras Klymuk and his inventive approach to teaching punctuality among students.

The author puts forward the experience of admission to a master's degree programme, postgraduate studies, and defence of a PhD thesis — a time when the institute became her second home.

Today, amidst the war, the author actively applies the knowledge acquired during 10 years of study at the Institute of International Relations in negotiations with international partners, governments worldwide, and international financial organisations. The author firmly believes that 'no one will take away our history, our present, our future.'

Keywords: Institute of International Relations, education, university, international relations specialist, postgraduate studies.